

Disquisitionvm Magicarvm Libri Sex

Delrío, Martín Antonio

Mogvntiae, 1624

Sectio II. De persona eius, cui facta reuelatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62472)

gardi & Lollardi, in Belgio; & nostra, Illuminati faciebant in Hispania, & hodie etiam alij quidam factitant, suo periculo, aliena fraude.

SECTIO II.

De persona eius, cui facta reuelatio.

QVo ad personam Prophetæ, seu vidētis viſiones, multa ſunt conſideranda. Primo *fides*, illius, an ſit ſincere Catholica; quare non eſt credendum reuelationibus Dæmonicolarum, (qualis illa Childerico Regi Franciæ facta, procurante & explicante Baſina, quæ viuentē adhuc marito ei nupſerat, & ſaga erat; qua ingenium poſteritatis eius declaratum Franciſci Hiſtorici putant, (lege *Gaguinum lib. 1.*) vel hæreticorum, Nam initio Eccleſiæ Cherinthus falſas reuelationes finxit, & eas Apoſtolorū nominib. inſigniuit, vt Caius & Dionyſius Alexandrinus tradidere: a tales prophetiæ ſectatorum Marci Magi: b tales prophetiſarū & ipſiuſmet Montani, vt Patres antiqui illius temporis prodiderunt, Claudius Apollinaris, Miltiades, Apollonius, & Serapion, quorum verba refert Eusebius: c tales Atehonticorum Martiades & Martianus, qui librum conſinxere, quem vocabant, *Reuelationes Prophetarum*: d Manetis quoq; tales reuelationes, de quibus contra Fauſtum agens D. Auguſtinus: talis Iuliani Apoſtata, quam narrat epiſ. ad Oribasium, de arbuſcula: tales, quib. Donatiſtæ Generoſum conati decipere: e & quibus utebatur Vincentius Donatiſta: tales, quib. illuſi Meſſaliani gloriabatur: f tales fue- re noſtris temporibus Munzeri, & A-

A nabaptiſtarum, tales Campani, tales Iuſti Vellii, & Franc. de la Cruz reuelationes. Tales hoc año 1601. hic Grærij, qui ſuſpendio ſceleris pœnas luere duo maritus & vxor; qui penes ſe ſolos Eccleſiam remanſiſſe incolumem pertinaciſſime iactabant: ideo communes liberos pater baptizabat, mater patrini more ſpodebat. hi mundū hoc anno periturum prædicebant: ſed morte mundi interitum præuenere. Plurimos huiuſmodi dedit olim Britannia. Illic enim natus in Cambria quidam Merlinius Magus ſceleſtiſſimus: verum enim, fruſtra renitenti- bus Pontico Virumpio, & Lelando, eſt hoc de illo teſtimonium Guilhelmi Neuburgij, & Polydori, & alias mendaciſſimi, Buccanani. Sane Magum fuiſſe, geſta eius à Galfrido Monumethenſe tradita conuincunt. Caue hūc qui vteri Pendragonis æuo vixit, cōfundas cum alio Merlino Scoto, Helii Theleſini (qui & ipſe vates) diſcipulo: qui Aſtronomiæ & Phyſicæ, vt magiſter, valde peritus, multa fertur prædiſſe: & videtur aliis Prophetis Britanniæ, Kentigerno, Sanſoni, & Gildæ, annumerandus. Hanc Merli- norum diſtinctionem, notarunt Angli- carum rerum Scriptores, Treuiza, Ranulphus, & Giraldus Cambrenſis. Falſa fidei Pſeudopropheteꝝ fue- re ibidem, Ioannes Ballus anno 1390. teſte VVadeno, in *ſiſticulo Zizantiarum*: & Pagani ante Chriſtum natum, *Eubages*, vocati: ex quorum ſecta, quidā Aquila, & alius Perdix, teſte Chriſtophoro Mylæo. Nec diſſimilis vanitatis ſunt prophetiæ eorum, qui ea in medium proferunt, quæ decreta Generalium Conciliorum, vel Sedis Apoſtolicæ conuellunt; vt ridicula prophetiæ illæ Marioni Aduoca-

Parilien-

a Euseb. li. 3
ca. 17
b Iren. li. 1.
ca. 9. 9.

c Iren. li. 3.
ca. 17. 6.
18.

d Epiphani-
us. li. 40.

e D. Augu-
ſtini. li. 16. ca.
lib. 3. de ani-
ma. ca. 11.
f Theod. li.
4. her. ſub.

Pacientis de Societate Iesu, refutata valde à Renato des Fons. in libro contra le playdojer de Marion. ca. 5. & 6. nam Marionus iste, vt Arnaldo genero suo complaceret, & cum eo atq; Pasquero, ac Doleto, quadrigam Calumniatorum & Sycophantarum nostri temporis imprudentissimorum, sufficeret, etiam prophetias falsas coram Senatu Amplissimo, proferre in medium non dubitauit. Nimirum vidit sola Lutetia, dedit vna curia; quos vix, tam distitis prouinciis, tot saecula: Pattacionem, Medium, Ecebolium, Lamponianum. Nimirum tanti est his Herostatis, inter Cathenas, & Quadruplatores, & Azoneuses: inter *συνηγες, & θυμωδεις, φολεγαλημωδεις*, cenferi, & digito ostentariet.

2. Nam sint personis arreptitiae: nam harum reuelationib⁹ vel prophetiis nihil credendum, delusos à quadam multos, scribit Firmianus, ad B. Cyprian. hoc argumento Miltiades probat prophetias Montani falsas: quia sponte incipiebat vaticinari: sed inuitus, furoreque, & amentia correptus, pergebat. h Tales fuere prophetiae monialium. Quercetensium anno 1491. de quibus ita scribit Christianus Masæus: i Eodem (inquit) anno, circa festum Cathedra (terribile dictu) caeperunt demones habitare & possidere monasterium dominarum Quercetensium: quas annis quatuor, & mensibus toridem miserabiliter vexauerunt. Vidisses eas crebro, velut canes per agros discurrere, instar auium, volare per aera sicut feles, in arbore reperire, pendere de ramis: variarum animantium effingere voces, secreta prodere, de futuris euentibus prophetare. Denique quoties Domin. Henricus Cameracensis Episcopus, aut Dominus Aegidius Nettelez, Decanus e-

A iusdem Ecclesie, viri virtutum, ad exorcismum earum accederet: En inquam, cornutus ille nunc in via est, vt nobis comminatur, venit. Post multa remedia, yndecanq; collata, earum nomina delata Romam, ab Alexandro V I. lecta fuerunt in cena Domini sub diuino sacrificio, sed nihil profuit. Ioanna Portiere, qua malorum dicitur dedisse principium, a nono etatis anno, ludere cum Diabolo coepit; qui accusabat eam in monasterio CCCC. XXXIV. vicibus indigne communicasse: sed ille quia mendax est, non stamus verbis illius. Ipsa Cameracum adducta, quadragenaria maior, in carcere periit, circa festum Martini. Cetera post annos 4. mense Iunio liberata sunt.] Eandem Historiam narrat, etsi paulo aliter Ioã. Molinetus Valencenensis, in Chronico Belgie nouidum edito, è quo qua lib. 6. referam, ea mihi optima fide ex M. S. Codice describi curauit Clariss. L. C. & Senator spectatae iustitiae, Petrus Oranus Leodicensis. Tales omnino diuinationes Indorum: qui sumpto cohobae semine externantur, & mox cessante furore vaticinantur. de quibus Pet. Chicza, part. 2. histor. Paruar. ca. 27. tales Libussa Bohemae apud Dubrauium, lib. 2. Boiem. histor.

D 3. Num fidei sinceritatem, vita ac morum integritas, virtutesque commendent, an vero vitia & imperfectiones notabiles eam debonestent. Ideo non credendum superbis, ambitiosis, impatientibus, carnalibus, ebriosis, iram fouentibus, odia exercetibus, dissidia ferentibus, vel alios diffamantibus, vel pecunias hinc corrudentibus: nec etiam hypocritis, qui singularia quaedam affectata deuotionis & penitentiae signa, per superiores Ecclesiasticos non approbata, ostentant. Confirmantur

g exstat inter Cypria. epif. nu 75.
h Euseb. d. cap. 16.
i Chronic. lib. 20.

haec

hæc, vnius ex primis patribus, Appol-
lonii sententia, qui prophetias Mon-
tasticarum fallitatis hinc arguebat:
tum quod Maximilla & Quintilla ma-
ritos suos deseruerant: tum quod e-
rant pecuniæ cupidæ, & nusexercen-
tes, tesseri & tabulis ludetes, & mer-
cedem prophetiarum accipientes: tū
quod lasciuæ: deditæ pigmentis, cul-
tui corporis, & sumptuoso luxui vesti-
mentorum. & Gerson etiam sic scribit:

k. Enfo li. 5.
cap. 17.

*Habet præterea quilibet passio profundam
suam lesionem, suam aetatem, suam (vt O-
rigenes loquitur) demonium, patet in phi-
locaptis, zelotypis, & iracundis, in inuidis
& auaris. Vnde Poeta,*

Qui amant, ipsi sibi somnia fingunt.]
Nimirum hi sunt manes, quos quem-
que pati Poeta cecinit: hæc que cuique
Deus sit dira cupido. Solent animi cuius-
que vitia variis signis deprehendi: ex
familiaribus & amicis quib. sunt no-
tiores: ex actionibus, & opinionibus
eorum: vt si à Deo sese de quibusque
actionibus præsumant erudiri: si con-
silia & indicia spernant aliorum: si for-
tis Curios simulant, & intus viuunt
Bacchanalia: si mulierculas peccatis
onustas circumducant: si se in officia
concionandi, confessiones excipien-
di & alia huiusmodi ingerant (vt fa-
ciebat Petrus ille Sartor Antuerpien-
sis pseudoheremita) sine legitima vo-
catione ac missione: si in aliis suis a-
ctionibus, moribus, exercitiis vani
sint, præcipientes, imprudentes indi-
creti, maxime in oratione mentali,
v.g. si adhuc imperfecti, & vix pur-
gati cum sint, præcipient se per v-
nitivam, & statim ac orare incipiunt,
sine præparatione idonea, præsumunt
se habere tantum patris, & matris sua
es non eorantes, inuisum diuinum.

A expectent. Nam si quod aliud, hoc sa-
ne est illud in quod temeritatis saxum
impingentes, plerique spirituales, per
illusiones periculosas, & hæreses fœ-
ditissimas, Begardorum, Beginarum,
Dulcinistarum, Lollardorum, Illumi-
natorum, &c. naufragium fecerunt.
Duo sunt huiusmodi illuorum sco-
puli, vnus est opinionum iuxta falsarum
atque erronearum crudelitas, &
superba contumacia: & interdum
fœditissima quædam, & execranda,
gradatim irrepenia peccata, etiam
cum Angelis illis deceptoribus: alter
valetudinis debilitatio, & cerebri læ-
sio, non in mulierculis tantum, sed e-
tiam in viris, alias nec leuibus, nec in-
sipientibus, sed dulci hoc, & venena-
to ociosa contemplationis (ab omni
voluntatis cooperatione, vel intelle-
ctus adminiculo, quare & merito, re-
motæ & infructuosæ ipsorum corpo-
reorum sensuum titillatorii influxus,
poculo ebriis. Quo in genere logum
foret plane recentia: eorum, qui ab
indiscretis & indoctis magistris, in
hanc foueam præcipitati fuerunt, no-
ta nobis exempla, recensere: neque
id expedit, superstitibus etiam num-
tam cæcis, quam cæcorum ductori-
bus. Cæteros vtinam vel sero faciant,
istorum cautos pericula. Eodem per-
tinent, qui contumelias, examen, iu-
diciaque aliorum, modum procedē-
di ipsorum aut dicta minus proban-
tium, vel illis non credeantur: agre
& impatienter ferunt: qui demum
contenti non forent, huiusmodi care-
re reuelationibus, & illas potius aliis
concedi: sed in his nimium sibi com-
placent, & non huius cæco amore
tanguntur. Solet enim demon, cui-
que per id quod vitiose amat illudere.

Prudenter D. Leo: Nonit d. abolu.

*Cui ingerat illecebras gula, cui adbibeat in-
civimenta luxuria, cui infundat virus in-
uidia, cui exhibeat escam cupiditatis: nouit
quem fallat gaudio, quem errore contur-
bet, quem errorem seducat, & causas qua-
rit nocendi, vbi quemque studiosus viderit
occupari. Idem confirmat, in vita Moy-
sis, Gregorius Nissenus. Præ cæteris
apti sunt deludi: qui natura sunt tena-
ces sententiæ suæ, seque solos putant
sapere, reliquos despuunt vt fungos:
talis ille, qui se in puteum præcipi-
tauit, apud Cassianum: talis postea
Franc. Ioannes de Rupeccilla, ante
trecentes annos, talis nostro tempo-
re Franciscus de Cruce in Peruuia, de
quo postea.*

E

*3. Consideranda corporis constitutio.
Nam si valetudo parum firma, si præ-
ferat redundantiam bilis atræ, si ha-
bitus corporis inedia, vel insomnia
plus æquo deformatus, si sit cerebro
læso, vel nimis apprehensiuus, aut ima-
ginationis turbidæ & æquo vehemē-
tioris: quia tales, vt dici solet, etiam
vigilantes putant se videre, audire, gu-
stare, quæ nec gustu, nec auditu, nec
oculis percipiunt. talibus dæmon fa-
cile imponit, quia falsarum rerum i-
maginibus obuersantibus tenaciter
adhærent, & assentiuntur. Hoc solet
epilepticus contingere, vt vj morbi-
fera agitati vaticinentur. Quare an-
nis superioribus non satis cauti fuere:
qui sic affecti vnius ariolationes tan-
ti faciebant. Admiratione dignam
epilepticæ scæminæ historiam narra-
bo ex Gersone, lib. 5, sect 16, in fine.*

*5. Addit Gerson, referre, qualis sit &
sua persona, qualiter erudita, quibus af-
sueta, cum quibus conuersata, quibus dele-
ctata: pauper sit: an dives: in diuitibus ri-
mendam superbiam & ambitionem, in
pauperibus vera fictionem.] Sed hæc ob-*

A seruatio est petita à valde remotis &
incertis. Melior est sequens.

*6. Nec ætatis, nec sexus differentia ne-
gligenda est. Nam si casca sit & caduca
ætas, delirij periculum est, si puerilis,
leuitatis & morbi imaginosi, quia hu-
midiore, quæ par est, sunt pue: i cere-
bro, & pleni vaporis, qui paruo nego-
tio commouentur. Quare & per eos,
vt aptiores suis conatibus, dæmones
olim amabant oracula fundere: sed
& hodie fictitant, in crystalloman-
tia, & in hydromantia. De scæmineo
sexu, constant hunc esse suspectiorem:
sed de eo separatim agetur, sequenti
sectione.*

*7. Considerare oportet, vtrum sit
in spiritali exercitatione persona vetera-
na, an vero nouitia tantum: an alias eam
diabolus sic decipere conatus fuerit,
aut deceperit: an quæ illi alias reuela-
ta, vera fuerint: item quæ vera, quæ
falsa fuerint. Si tyro, valde verenda
fraus, qui: (vt inquit Gerson) nouicius
sexuor cito fallitur, si caruerit regente, præ-
sertim in adolescentibus & scæminis, qua-
rum est ardor nimis auidus, varius, effre-
nus, ideoque suspectus.] Hoc indicio
Francisc. Picus h primo detexit falsi-
tatem cuiusdam reuelationis visio-
nisque, post & alia indicia accesserunt,
vt quod vana quædam bonis
mixta, Diabolus in forma Christi Do-
mini, cæpit suadere.*

SECTIO III.

*De reuelationibus mulierum non
sanctarum.*

*Sexus ratio est habenda, vt dixi, quia,
si cætera sint paria, plus fidei viro-
rum reuelationes merentur. Quia
sexus iste imbecillior, naturales vel*

dæmo-

Notat hoc
Ioan. Ni-
der. in 1.
præcepto.
11. quæst.
de hincant

h libr. 5. de
pagan. ca. 1.

G